

Bijlage II Subsidies

De verhouding tussen de soorten subsidies

In het subsidiebeleid wordt onderscheid gemaakt tussen institutionele subsidies en projectmatige subsidies. Het is niet eenvoudig de effecten van de institutionele subsidies en projectmatige subsidies met elkaar te vergelijken omdat ze gericht zijn op heel verschillende doelgroepen.

De institutionele subsidies zijn bedoeld om de emancipatiekennisinfrastructuur te waarborgen. E-Quality biedt expertise in de vorm van analyses, instrumenten en adviezen ter ondersteuning van beleidsmakers binnen de overheid op nationaal, provinciaal en gemeentelijk niveau. Het IIAV beheert het cultureel erfgoed en bibliotheek en waarborgt het toegankelijk maken en houden van een grote hoeveelheid bronnen op het gebied van emancipatie.

De projectsubsidies waren vanaf 2004 gericht op vrouwen in kwetsbare posities en moesten concrete resultaten beogen. Daarnaast moest de doelgroep actief betrokken zijn en was samenwerking met voor het project belangrijke instanties een belangrijk criterium. Deze subsidies zijn dus heel sterk gericht op de doelgroep, de vrouwen zelf. De verhouding tussen de institutionele subsidies en projectmatige subsidies levert globaal de verhoudingsgegevens op zoals in Tabel 1 is genoteerd.

Tabel 1: Verhouding tussen soorten subsidies in procenten

Jaar	Institutionele subsidies	Projectmatige subsidies
2001	83%	17%
2002	77%	22%
2003	53%	47%
2004*	37%	63%
2005/6/7	45%	55%

In 2004 zijn de subsidies in het kader van het Plan van Aanpak Emancipatie & Integratie meegerekend. Dit vertekent het beeld enigszins omdat deze bedragen eigenlijk over meerdere jaren gespreid zouden moeten worden.

Institutionele subsidies

Tot 2004 werden vijf instellingen en de vrouwenvakscholen gesubsidieerd. De verschuiving van instellingssubsidie naar projectensubsidie in 2004 werd vooral veroorzaakt door het beëindigen van de subsidies aan Toplink, Opportunity in Bedrijf, de NVR en de Vrouwenvakscholen. Deze beëindiging was al lang van te voren gepland - de organisaties hadden bij aanvang van de subsidie te horen gekregen dat dit een tijdelijke ondersteuning voor een vastgesteld aantal jaren zou zijn, behalve in het geval van Vrouwenvakscholen, daar speelden andere factoren zoals een faillissement een rol. Na 2004 was ook de subsidie aan de Vrouwen Alliantie afgelopen en was voor het eerst het percentage projectsubsidies hoger dan de instellingssubsidies.

Het is moeilijk aan te geven hoeveel vrouwen met de subsidies zijn bereikt. Toplink had bijvoorbeeld als doelstelling het bemiddelen van vrouwen voor besturen, commissies en adviesraden. Over een periode van vier jaar werden slechts 87 geslaagde bemiddelingen gemeld. Dit lage aantal was mede reden om de subsidie niet voort te zetten. Opportunity in Bedrijf was gericht op het bevorderen van de doorstroom van vrouwen naar hogere functies in het bedrijfsleven en doet dit door een netwerk van deelnemers. Deelnemers zijn dan bedrijven of experts. Opportunity had in 2002 ongeveer 88 netwerkdeelnemers en is na de subsidieperiode zelfstandig doorgegaan.

De Vrouwenalliantie en de Nederlandse Vrouwenraad waren belangenorganisaties en hadden als zodanig geen directe output te meten in aantal bereikte vrouwen maar produceerden adviezen en dergelijke. Deze subsidies werden beëindigd omdat het toenmalige kabinet zich op het standpunt

stelde dat belangenorganisaties niet alleen moreel maar ook materiaal gedragen moesten worden door de achterban zelf. De NVR is zelfstandig door gegaan de Vrouwenalliantie heeft zich aansluitend opgeheven.

Aan een aantal instellingen die eerder een instellingsubsidie kregen zoals NVR en Tiye zijn incidenteel projectsubsidies toegekend. Overigens konden alle instellingen meedingen naar subsidies in de subsidieregeling emancipatieprojecten.

Na 2004 resteren twee instituten: E-Quality en IIAV. E-Quality kreeg een bezuiniging van 15% in 2003 en IIAV moest een bezuiniging verwerken van 10% in 2004. De subsidiebedragen zijn als volgt geweest (zie Tabel 2).

Tabel 2: In miljoen euro aan E-Quality en IIAV

Subsidie instellingen *	E-Quality	IIAV
2003	2,12	1,80
2004	1,80	1,80
2005	1,80	1,62
2006	1,83	1,65
2007	1,86	1,68

* Afgelopen jaren is regelmatig extra subsidie toegekend voor specifieke projecten

Projectmatige subsidies

Van 1998- 2004 werden in het kader van de toenmalige regeling 199 projecten gefinancierd voor 7,5 miljoen euro (6,1 miljoen euro is uiteindelijk toegekend). Niet aan te geven is hoeveel vrouwen met deze regeling zijn bereikt. De regeling was relatief open en projecten waren verschillend van aard, maar het waren veelal projecten van maximaal één jaar. Deze regeling heeft onderzoeken, verkenningen, handboeken of methodieken, websites, exposities, video's of films, congressen en cursussen opgeleverd.

Vanaf 2004 tot en met 2007 (maar met een uitloop aangezien de looptijd van projecten maximaal 36 maanden is, tot 2011) is aan ongeveer 170 projecten subsidie toegekend voor een totaal bedrag van 18 mln. De regeling beoogde het emancipatieproces in de Nederlandse samenleving te ondersteunen. Projecten moesten passen in één van de drie thema's: rechten en veiligheid, maatschappelijke participatie en besluitvorming en bestuur. Het ging om projecten die zich richten op kwetsbare vrouwen. De regeling was niet bedoeld voor eenmalige of losse activiteiten zoals conferenties, publicaties of films. Projecten konden maximaal drie jaar subsidie ontvangen en met een dergelijke lange subsidietermijn richten veel projecten zich op cultuurveranderingen. De regeling heeft 120.000 kwetsbare vrouwen bereikt. In veel projecten is dan langdurig door de vrouwen geparticipeerd in een cursus, training of een speciaal traject. De deelname van doelgroeporganisaties van allochtonen is enorm gegroeid.